

er, at det maa være forbeholdt Justitsministeriet at forbyde Brugen af saadanne Arter af Centrifuger, som har vist sig at være særlig farlige; det er navnlig det, det kommer an paa. De Arter, som ere fabrikerede af behørigt Materiale og iøvrigt paa rigtig Maade, ere ikke farlige. Farlige ere derimod visse Arter, som f. Ex., hvor man har benyttet Bronze i Stedet for Staal eller deslige, og det er der, at der altsaa formentlig trænges til en Afgang til at forbyde, at saadanne Arter, hvis Konstruktion eller Materialier frembyde Fare, ikke maa forhandles her i Landet. Ligeledes vil jeg med Hensyn til Nr. 29 gjøre en Bemærkning om, at det ogsaa der vilde være rigtigt at foretage en mindre Ændring, der egentlig kun er en Redaktionsændring. Det er jo nemlig klart nok, at Leverandørerne eller Forhandlerne ikke kunne have Ansvar for andre Dele end saadanne, som altid bør følge med Maskinen, naar den sælges. Men hvad der iøvrigt kræves, og som nærmest hænger sammen med Maaden, hvorpaa den opstilles, kan han ikke have noget Ansvar for. Jeg tror derfor, at her en lille Ændring vil blive nødvendig, som dog ikke efter min Mening vil gribe ind i det, som er væsentligt. Jeg tror at maatte tydeliggjøre noget, hvad man mener med dette Punkt, men jeg forudsætter, at det vel næppe heller vil fremkalde nogen videre Bæstfælgighed. — Jeg kommer dernæst til Spørgsmaalet om Lønninger. Der er man jo gaaet meget betydelig ned under det, som jeg havde foreslaaet oprindeligt, og det er derfor heller ikke uden stor Betænkelighed jeg nærmer mig til Udvalget. Jeg vil dog imidlertid gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Sletallets Forslag, idet jeg vil sige, at selv om jeg nu maa finde mig foranlediget til at acceptere det som Grundlag, saa er der dog enkelte smaa Ændringer i det, som jeg meget indtrængende vil tillade mig at anbefale og ogsaa forbeholde mig at stille Forslag om, nemlig, at Alderstilloegene gjøres lidt større saavel for Inspektørernes som for Assistenternes Vedkommende. Jeg vilde kunne finde mig i, at man blev staaende ved Begyndelsesgager som de foreslaaede, naar man vilde gjøre Alderstilloget lidt større, fra 300 til 400 for Inspektørernes Vedkommende og fra 150 til 200 for Assistenternes Vedkommende. Dernæst vil jeg ogsaa med Hensyn til Dagpengene gjøre en Bemærkning og det saa meget mere, som jeg tror, at jeg ved den Bemærkning egentlig ikke fjerner mig meget fra Udvalget, idet den gaar i den Retning, som det er det eneste Medlem, der ellers paa dette Punkt hører til Udvalgets Mindretal, udtalte, idet jeg nemlig vil foreslaa, at man

fastsætter Dagpengene for Inspektørerne til 8 Kr. for et helt Døgn. Saa vilde jeg kunne gaa med til, at Dagpengene kun blev 5 Kr. for en Forretning, der ikke varede et helt Døgn, altsaa for de Forretninger, hvor det formenes, at man kan komme tilbage til sit Opholdssted inden Aften. For Assistenterne skulde Dagpengene ligeledes sættes til 6 Kr., naar Forretningen varede hele Døgnet; ellers til 3 Kr. Denne Ændring, tror jeg, Billighed taler for, thi om man end vil mene, at disse Diæter blive en Fordel for de Paagældende, naar de ikke blive nødte til at være mere end nogle Timer borte fra deres Hjem og altsaa navnlig ikke skulle have Udgifter med at skaffe Mattelogi paa et fremmed Sted, tror jeg dog paa den anden Side, at man maa erkende, at naar de skulle ligge paa et Hotel eller en Gæstgivergaard, ere de foreslaaede Diæter altsaa for smaa. Dernæst maa jeg med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 44 bemærke, at jeg, da Indenrigsministeren ikke vil gaa ind paa, at den Del af disse Inspektørers Virksomhed, som hidtil har ligget under Indenrigsministeriet, gaar bort derfra, maa insistere paa, at vi blive staaende ved Lovforslaget. Det er jo Noget, som ikke staar i min Magt; jeg kan ikke tvinge ham til at søie sig deri og paa den anden Side vilde det dog, forekommer det mig, være høist besynderligt og høist urimeligt, om dette Spørgsmaal skulde lægges Lovforslaget nogen Hindring i Veien. Jeg mener altsaa, at Inspektørerne, hvor dette forlanges af Indenrigsministeren, fremdeles maa vedblive at henhøre under dette Ministerium forsaavidt angaar deres Virksomhed med Hensyn til Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker efter Loven af 23de Mai 1873, medens deres øvrige Virksomhed kommer ind under Justitsministeriet. Hvad angaar Ændringsforslagene Nr. 45 og 46 skal jeg, som jeg tidligere har bemærket, ikke stille nogen væsentlig Modstand imod dem. Lagtet jeg ganske vist erkjender, at dette Tilhyn ikke vil afgive nogen fuldstændig Garanti, gaar jeg altsaa ind derpaa, men betragter det ogsaa som en meget væsentlig Indrømmelse, jeg gjør Udvalget, naar jeg gaar ind paa at følge det i dette Punkt, og jeg mener virkelig, at det er en Smødekommen, som maa opfordre til ogsaa at imødekomme mig paa andre Punkter. Endelig vil jeg, forinden jeg endnu omtaler nogle særlige Punkter, som ere fremhævede, bemærke, at jeg ogsaa med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 52 tror, at der maa gjøres en lille Redaktionsændring for ikke at forstyrre det Kompetenceforhold, som maa eksistere mellem de forskellige Ministerier.